

Chraň si své soukromí aneb nebezpečí spojená s užíváním internetu

Fenomén Internet

At' jste mladí, čerství čtyřicátníci, nebo jste okusili již pár let důchodu, at' jsou naše kultury jakkoliv odlišné, byla a je tu jedna věc, jež nás spojuje. Není to starost o životní prostředí, není to zdražování rohlíků, nýbrž internet, Ano, právě ten. Zdroj informací, skandálů, problémů, ale i zdroj nových možností.

At' už ovlivňuje váš život kladně, či záporně, jeho působení se nejspíše v dnešním světě nezbavíte. V novinách či televizních zprávách najdete stovky reportáží o náctiletých závisících právě na internetu, o zneužívání osobních informací nebo o vykradení internetového bankovního účtu. Internet je vlastně po mnohých stránkách velice škodlivý, velice návykový a všechny problémy související s internetem vznikly vlastně jen a pouze jeho využíváním.

Můj názor na celou věc je však takový, že internet vlastně tak škodlivý není, není ani nebezpečný, když má člověk selský rozum a ví, které informace zveřejňovat smí a které ne. Právě s tímto tématem souvisí jeden velký otazník. Od jakého věku by měly mít děti přístup na internet? Aby samy mohly posoudit, co kde psát, a zveřejňovat to tak celému světu. Já osobně si nedokážu představit, jak mé děti budou vyrůstat již od útlého věku se sociální sítí Facebook. Nejspíše jim to zakážu, nejsem si však jistá, zda to pomůže. Ale je tu spousta odstrašujících příkladů, kdy byly malé děti právě přes tuto sociální síť nalákány pedofily.

Nic se nemá přehánět. Právě toto platí i o internetu. Zjistit si, co potřebuji, odeslat emaily kamarádce a šupky dupky pryč od toho pekelného stroje, který nám otevírá cestu k internetu.

Díky novým vymoženostem a technologiím najdeme na internetu téměř vše. Když se to tak vezme, přes internet bychom klidně mohli vést život. Jídlo bychom si objednali domů, našli spoustu přátel, také knížky bychom si četli přes internet, na filmy se dívali přes internet, dokonce bychom s internetem mohli i usínat při stažení několika ukolébavek ve formátu Mp3. Zdá se to jako dokonalý plán.

Neohrozí nás venkovní počasí, neohrozí nás špatné vnější vlivy. Hrozí nám prakticky menší nebezpečí než venku.

Avšak je tu jedno velké ALE. Internet. Přestože je v mnoha ohledech chytřejší než asi čtvrtina naší populace, neumí jednu podstatnou věc. Vyjádřit city, nepohladí ustaranou tvář, necuká koutky při hlasitém smíchu, neumí říct „miluji Tě“. Řekněte mi, kdo z nás by bez těchto pro nás tak každodenních a běžných věcí uměl žít? Neznám takového člověka. Vážně ne. Vždyť po týdenním posedávání u počítače by nám začaly chybět i ty starosti točící se kolem běžného života. Počítač se nikdy nedokáže urazit tak jako člověk. Nedokáže ubližovat, nedokáže dělat radost. Proto jsem si jistá, že ať už internet a počítače všeobecně dosáhnou jakýkoliv vymožeností, lidi a jejich city nikdy nenahradí.

MONIKA URBANOVÁ

15 let, 9. B, ZŠ Pod Skalkou, Rožnov p. R.

tel. 571 751 270